

במתנה

דפיו זהב

על מה שבזר זכאי.

הרבנית ימימה מזרחי

בעריכת יקרת פרידמן

גיליון 276

שלח ✦ י"ח בסיון ה'תש"פ (10/6/2020)

מה הקשר?

ואני עונה: בגדים הם באמת הגבלת מרחב. אבל איך כתוב בפרשתנו, כשמדובר על הציצית - אותו פריט שמפורשות מגביל אותנו מארבעה צדדים, ארבעה קצוות - לקצה קוראים "כנף"; **ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם.**²

וכך כותב הרב שמשון רפאל הירש על הבגד הכי מגביל בעולם שנקרא "ציצית":

יש שמונה חוטי ציצית. [...] לאחר שכולם חוברו לכנף הבגד בקשר של קיימא, כורכים כמה פעמים את החוט השביעי ה"לבן" ואת החוט השמיני, הצבוע תכלת, סביב שאר החוטים. הכריכות האלה יוצרות את ה"גדיל", אשר אורכו שליש מאורך החוטים. החוטים הללו ייקשרו בשליש העליון [...] ושני השלישים הנותרים נשארים תלויים כלפי מטה בחופשיות.

רק הכריכה (הקשירה) בעבותות החובה, תאפשר את המעוף של שני השליש האחרים, הלא-קשורים. [...] בקשירה אין משום דיכוי, ואין היא מחניקה.³ להיפך, זו אהבה. שמונת החוטים שבציצית ועוד חמישה קשרים, ביחד זה 13, גימטריה "אהבה".

ואני חוזרת ואומרת לנערות ולנשים: אהבה - זה קשר. כמו הקשרים של הציצית. אהבה לא יכולה להיות רק כנפיים. ולכן, בפרשה שלנו מופיעה מצוות הפרשת חלה.⁴ כי החלה היא כל-כולה גבולות מוגבלים מאד (לכן מלאכת הלישה נקראת "לגבל"), ואף אחת בעולם לא רוצה להיות רכיב בתוך עיסה גדולה. כל אחת רוצה שיהיה לה את הפוסט שלה, את הבלוג שלה, את הביטוי שלה. היא לא רוצה להיות חלק מעיסה גדולה, להגביל את עצמה בחומרים אחרים. אבל אם כל אחד ירצה להיות לבד, אנחנו נסתובב בעולם שרעב ללחם כל הזמן, עולם לא שבע.

הגענו לפרשת המרגלים, אותה חבורה שהוציאה את דיבת ארץ ישראל רעה. האמת, כולנו חוטאים בזה קצת: "איזה מדינה זאת", "כל דבר כאן - פרויקט..." מעניין שהדברים היקרים לנו ביותר, אנחנו מקטרים עליהם; הבית, בעלי, הילדים שלי, אמא שלי, העבודה שמפרנסת אותי. איך יכול להיות? וחז"ל מספרים לנו שיש פחד אנושי מאד, פחד להגיע לארץ המובטחת, כי כל חיבור לארץ חדשה יחייב אותנו בגבולות מסומנים:

להתחתן - זו הגבלה.

אימהות - שתי מילים: אי-מהות... הילדים מטשטשים אותך.

לבוש צנוע, כיסוי ראש - זו הגבלה.

והאדם. אדם הראשון נברא מקצה העולם ועד קצהו.¹ כמה הוא רוצה לעוף! ופתאום אומרים לו: "אתה חייב להיות מוגבל. המרחב שלך מוגבל".

במרחב הזה עומדת... רחב. הכוכבת של ההפטרה. היא שמאפשרת ליהושע לכבוש את יריחו והיא זו שבזכותה, מציבים את הגבולות הראשונים בארץ ישראל.

לאישה הזו היה מרחב אינסופי עד שפתאום היא מבינה שהיא הופכת לחפץ, אישה-חפץ. אבל היא רוצה להיות ארץ-חפץ, מישהי שראויה שמישהו יגביל את עצמו עבורה, יגביל את עיניו, יגביל את עיסוקיו, כי היא נמצאת כאן. כך, רחב מגלה את הגבולות הנכונים.

כל כך הרבה ילדות קיץ ונערות קיץ ומורות של סוף שנה כותבות לי: "ימימה - צניעות! איך אנחנו מתחבטים בענייני הבגדים!"

¹ "זה"ק לבראשית ב', ב: "שהרי הקב"ה הכתיר לו לאדם הראשון בעטרות עליונות, (דהיינו במוחין דג"ר), וברא אותו בשש קצוות העולם, (דהיינו מוחין דו"ק), כדי שיהיה שלם בכל. וכל הבריות היו חרדים ומפחדים מפניו, כי כשנברא אדם הראשון נברא בצורה עליונה, והיו הבריות מסתכלים באותה הצורה וחרדים ומפחדים מפניו".

² במדבר ט"ו, לח.

³ רבי שמשון רפאל הירש, פירוש ה"רש"ר הירש" לבמדבר ט"ו, מא.

⁴ במדבר ט"ו, כ-כא: "ראשית, עֲרֹסְתֶכֶם חֵלֶה, תְּרִימוּ תְרוּמָה: פְּתוּמַת גֶּרֶן, כֵּן תְּרִימוּ אֹתָהּ. מִרְאשִׁית, עֲרֹסְתֶיכֶם, תִּתְּנוּ לָהּ, תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם".

**הצטרפי לקהילת הלומדות הגדולה בעולם,
לא לפי נשים שמקבלות תורת-חיים בלי הפסקה.**

**בפרשה ואשה, אנחנו מקבלות למייל את השיעור המלא
לקריאה של הרבנית ימימה מזרחי.**

כך נראה השיעור (על הקפה את תחליטי...):

**בשיעור אנחנו מדברות על הכל! אנחנו מקבלות כלים
נשיים לשלל אתגרי החיים. אנחנו מחכימות, צוחקות
ודומעות.**

**תוכן עניינים עשיר, הכל מסודר וערוך לקריאה, בשפה
קלילה ומובנת ועם האופטימיות ושמתח החיים של
הרבנית ימימה.**

**וגם - אפשר לשתף את ההורים, את בן הזוג, את הילדים
בכל הטוב והיפה הזה, ולזכות בלימוד משפחתי משותף.**

איך מצטרפים? בקלות. כאן << לחצי

**וגם בטלפון 077-8066747 או 054-345-3788
ימים א-ה בין 9:00-15:00**

צוות פרשה ואשה

לא רימו אותנו בבית הספר. רחב באמת מכרה מזונות בקיוסק.⁵
והיא ידעה שהאוכל המזין שהיא מכינה מחייב הגבלה של רכיבים;
כמות מדויקת של קמח, כמות מדויקת של סוכר, כמות מדויקת
של מלח. היא תגלה, כמו שאני גיליתי בכאב גדול, שבתהליך
האפייה יש "איסור נגיעה": אסור שהשמרים יגעו במלח, כי אז
הכל מתפקשש.

רחב מתגיירת. חז"ל מספרים שאחרי כיבוש יריחו, יהושע בן נון
מתחתן איתה ויוצאים ממנה שבעה נביאים ונביאות.⁶ היא
מחליפה את שמה מ"רחב" ל"תקנת".⁷ ואני שרה לתלמידות שלי:
"פה בארץ תמדת אבות, תתגשמה כל התקוות,⁸ והדליות,
והרינות..."⁹ זה כל כך ככה. ההתגשמות מחייבת הגבלה, כי אהבה
היא תמיד-תמיד קשר. תקשרו טיפה ותגבילו טיפה ורק כך תוכלו
לעוף כל כך גבוה, ותהיו כל כך שבעות.

הלוואי שנזכה, בעזרת השם.

בצוות העריכה: הדסה סאסי

⁵ רש"י ליהושע ב', א: "תרגם יהונתן: 'פונדקיתא' - מוכרת מיני מזונות".
⁶ תלמוד בבלי, מגילה יד, ע"ב: "איתביה רב עינא סבא לרב נחמן שמונה
נביאים והם כהנים יצאו מרחב הוונה, ואלו הן נריה ברוך ושריה מחסיה
ירמיה חלקיה חנמאל ושלום, רבי יהודה אומר אף חולדה הנביאה מבני בניה
של רחב הוונה היתה, כתיב הכא בן תקוה וכתביב התם את "תקות חוט השני",
אמר ליה עינא סבא, ואמרי לה פתיא אוכמא מיני ומינך תסתיים שמעתא,
דאיגירא ונסבה יהושע". וגם: תנא דבי אליהו זוטא, פרק כב: "ראב"י אומר
למה נקרא שמה רחב, משום שהיא נעשית רחבה בזכויות וזכותה שיצאו ממנה
שבעה מלכים ושמונה נביאים". וגם: ספרי לפרשת "בהעלותך" ע"ח.
⁷ יהושע ב', ח: "הנה אנחנו באים בארץ את תקנת חוט השני הנה תקשרי
בחלון אשר הורדתנו בו ואת אביך ואת אמך ואת אחיך ואת כל בית אביך
תאספי אליך הנה הנה".
⁸ "פה בארץ תמדת אבות", מלים: ישראל דושמן, לחן: הרמן צבי ארליך.
⁹ בפרפרזה על "בהיאחות הנח"ל בסניני", מלים ולחן: נעמי שמר.